

Dr Robert A. Peterson, Zbawienie, Sesja 11, Nawrócenie

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauka o zbawieniu. To jest sesja 11, Konwersja.

Kontynuujemy nasze studium doktryny zbawienia, tym razem podejmując temat konwersji, ale poprośmy Pana o błogosławieństwo, zanim to zrobimy.

Łaskawy Ojczy, dziękujemy Ci za Twoją wielką łaskę w wybraniu nas w Chrystusie przed założeniem świata, w posłaniu Go, aby umarł na naszym miejscu i zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem Świętym, za posłanie Twojego Ducha, aby dać nam nowe życie, abyśmy mogli przyjąć Jezusa, tak jak jest oferowany w ewangelii. Działaj w nas według Twojej dobrej woli. Używaj swojego słowa i jego nauk w tym celu, modlimy się, i wszystkiego dla Twojej chwały przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana.

Amen. Mamy do czynienia ze zbawieniem zastosowanym, a w ten sposób Bóg faktycznie wprowadza w życie swojego ludu zbawienie, które zaplanował przed stworzeniem świata, zbawienie, które dokonał w dziele Chrystusa w pierwszym wieku. Zbawienie zastosowane to zjednoczenie z Chrystusem; Bóg łączy nas ze swoim synem duchowo, aby wszystkie jego duchowe korzyści stały się naszymi.

Aby dopełnić czteroczęściową historię, zbawienie zaplanowane, dokonane, zastosowane i dopełnione wykracza poza zakres tego kursu, z wyjątkiem uwielbienia i życia wiecznego, które dodaliśmy do tradycyjnego zastosowania zbawienia. Nawrócenie, małe biblijne podsumowanie, wiara i pokuta są konieczne do zbawienia. Wiara i pokuta są nierozłączne, ale rozróżnialne.

Są to dwie strony jednej monety, jeśli chodzi o nawrócenie, ponieważ prawdziwa wiara zawsze prowadzi do pokuty. Ludzie nie wierzą prawdziwie, dopóki nie odwrócą się od grzechu. Wiara to zwrócenie się do Boga, a pokuta to odwrócenie się od grzechu.

Konwersja, systematyczne formuły, konwersja jest skrótem od skruchy i wiary. Następną głową, skrucha i wiara. Następnym nagłówkiem jest skrucha.

Przyznaję, że nie byłem zbyt kreatywny w tej sekcji. Następnym nagłówkiem jest wiara. Następnym nagłówkiem jest usprawiedliwienie.

To nowy temat. Nawrócenie jest w istocie skrótem od skruchy i wiary. Paweł, Sylwan i Tymoteusz są dumni z wierzących w Tesalonice za ich świadectwo, które stało się dobrze znane ludziom w całym regionie.

1 Tesaloniczan 1:8 do 10, wszędzie wasza wiara w Boga wyszła. Dlatego nie mamy potrzeby nic mówić, bo oni sami opowiadają, jakiego rodzaju przyjęcie otrzymaliśmy od was, jak nawróciliście się od bożków do Boga, aby służyć Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać jego syna z nieba, którego wskrzesił z martwych, Jezusa, który nas ratuje od nadchodzącego gniewu. 1 Tesaloniczan 1:8 do 10.

Nawrócenie obejmuje zarówno odwrócenie się od, jak i zwrócenie się ku, jak to ilustrują Tesaloniczanie, ponieważ odwrócili się od bożków, aby służyć Bogu. Nawrócenie składa się z dwóch części: skruchy, odwrócenia się od grzechu i wiary zwróconej ku Chrystusowi. Mądrze jest nie traktować tych dwóch kroków do zbawienia, ponieważ takie postępowanie wydaje się czynić zbawienie ludzkim dziełem obejmującym kroki, które wykonujemy.

To nie są dwa kroki, ale dwie strony tej samej monety, jak powiedzieliśmy, ponieważ odwrócenie się jest jednym aktem. Odwrócenie się od czegoś, w tym przypadku grzechu, pokuta automatycznie pociąga za sobą odwrócenie się ku czemuś innemu, w tym przypadku wierze w Chrystusa. Nawrócenie jest teologicznym skrótem dla biblijnych doktryn pokuty i wiary.

Pokuta i wiara są ze sobą powiązane, ale nie są identyczne. Kiedy Jan Chrzciciel i Jezus wzywają ludzi do pokuty, nie wspominają o wierze, chociaż może to być sugerowane. Ewangelia Mateusza 3:1 i 2. W owych dniach Jan Chrzciciel przyszedł i głosił na pustyni Judzkiej, mówiąc: Pokutujcie, bo przybliżyło się królestwo niebieskie.

Mateusza 3:1 i 2. Ponownie cytuję z Biblii Christian Standard, ponieważ te notatki pochodzą z niedawnego projektu pisarskiego. Od tego czasu, Mateusza 4:17, Jezus zaczął głosić pokutę, ponieważ królestwo niebieskie jest blisko. Mateusza 4, 17.

Pokuta i wiara nie są tożsame, ale są nierozłączne. W Piśmie Świętym nie ma tylko jednego stylu nawrócenia, który możemy przeczytać, ale dynamiczne nawrócenie Saula z Tarsu przez Boga i ciche nawrócenie Tymoteusza przez Boga. Wniebowstąpniony Chrystus spotkał Saula w mocy, gdy podróżował do Damaszku, aby prześladować wierzących w tym mieście.

Kiedy Chrystus powalił Saula na ziemię, Saul wiedział, że to Bóg, ponieważ zapytał: Kim jesteś, Panie? Dzieje Apostolskie 9, 5. Odpowiedź, którą otrzymał Saul, jest tak szokująca, jak każda inna w Piśmie Świętym. Cytat: Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Werset 5. Nawrócenie Tymoteusza stanowi ostry kontrast.

Chociaż miał niezbawionego ojca, cytuję, od niemowlęctwa, słowo to jest używane w odniesieniu do niemowląt przy piersi lub małych dzieci, a Tymoteusz nauczył się, cytuję, świętych pism, to jest świętych pism, które mogą dać ci mądrość ku zbawieniu

przez wiarę w Chrystusa Jezusa. 2 Tymoteusza 3:15. Paweł mówi nam, kogo Bóg użył, aby zaprowadzić Tymoteusza do Chrystusa.

Cytat : Przypominam sobie twoją szczerą wiarę, która najpierw żyła w twojej babce Lois i w twojej matce Eunice, a teraz jestem przekonany, że jest ona także w tobie. 2 Tymoteusza 1:5. Ważne jest nie to, czy czyjeś nawrócenie jest dramatyczne czy ciche, ale czy jest ono autentyczne, jak w przypadku Pawła i Tymoteusza. Ponadto Pismo Święte rejestruje nawrócenia zarówno jednostek, jak i rodzin.

Nawrócenia Pawła i Tymoteusza były indywidualne. Całe rodziny również zwróciły się do Chrystusa, jak widzimy w Dziejach Apostolskich 16:14 i 15. Lidia i jej domownicy uwierzyli.

Dzieje Apostolskie 16:31 do 34. Filipiński strażnik więzienny poszedł za Papą Bearem. Rodzina Filipińskiego strażnika więziennego poszła za Papą Bearem i uwierzyła w Jezusa.

Pokuta i wiara. Nie jest to zwyczajowe, ale Pismo wielokrotnie łączyło pokutę i wiarę jako warunki zbawienia. Zwyczajowo używa się, aby pojawiało się tylko jedno, a drugie jest domniemane.

Ale czasami dostajemy całość, dostajemy długą rękę, jeśli chcesz. Dzieje Apostolskie 19:4. Paweł powiedział cytata, cytata w cytacie, Jan chrzczył chrztem pokuty, mówiąc ludziom, że powinni uwierzyć w tego, który przyjdzie po nim, czyli w Jezusa. Dzieje Apostolskie 19:4. Albo Dzieje Apostolskie 20:21, kiedy Paweł spotyka starszych z Efezu, swego rodzaju proto-prezbiterię w Milecie, i dzieli się z nimi swoim życiem, swoim świadectwem i zamiarem pójścia nawet do Rzymu, co doprowadzi nawet do jego śmierci, jeśli to będzie konieczne.

Paweł mówi, że świadczę zarówno Żydom, jak i Grekom o pokucie wobec Boga i wierze w naszego Pana Jezusa. Dzieje Apostolskie 20:21. List do Hebrajczyków 6:1 i 2, gdy autor Listu do Hebrajczyków namawia wyznających hebrajskich chrześcijan, z których większość jest rzeczywiście wierzącymi, i gdy namawia ich do wytrwania w wierze, tym samym demonstrując ważność ich wyznania i wzmacniając ich pewność, podsumowuje ABC wiary, jeśli chcesz.

Zostawmy podstawowe nauki o Chrystusie i przejdźmy do dojrzałości, nie kładąc ponownie fundamentu pokuty z martwych uczynków, wiary w Boga, nauki o rytualnych obmyciach, wkładaniu rąk, zmartwychwstaniu umarłych i wiecznym sądzie. Hebrajczyków 6:1 i 2. Więc to są miejsca, które mogłem znaleźć, i nie mówię, że są absolutnie kompletne, ale blisko, gdzie pokuta i wiara są połączone, ale częściej Biblia wspomina tylko jedno lub drugie. Tylko pokuta.

Łukasza 5:32. Jezus powiedział: Nie przyszedłem wzywać sprawiedliwych, ale grzeszników do pokuty. Łukasza 5:32.

Zacytowałem powyżej Mateusza 4:17, gdzie Jezus wspomina tylko o pokucie. A co z Łukaszem 24, w którym Jezus ukazuje się swoim uczniom po zmartwychwstaniu? Łukasz 24:46, 47.

Jezus powiedział im również: „To jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstanie, a w Jego imieniu będzie głoszone wszystkim narodom upamiętanie dla odpuszczenia grzechów, począwszy od Jerozolimy”. Łukasza 24:46 i 47. A co powiecie na 2 Koryntian 7:9 i 10.

Teraz cieszę się, że Paweł napisał to nie dlatego, że byliście zasmuceni, ale dlatego, że wasz smutek doprowadził do pokuty, gdyż byliście zasmuceni, jak Bóg chciał, bo boski smutek powoduje pokutę, która prowadzi do zbawienia bez żalu, a światowy smutek powoduje śmierć. 2 Koryntian 7:9 i 10. 2 Piotra 3:9. Pan nie opóźnia swojej obietnicy, jak niektórzy uważają, że opóźnia, lecz jest cierpliwy względem was, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy przyszli do pokuty.

2 Piotra 3:9. Najczęściej, a więc czasami, Pismo wspomina zarówno o pokucie, jak i wierze. Mamy do czynienia z tematem nawrócenia, co jest teologicznym skrótem nauk biblijnych dotyczących pokuty i wiary, co oznacza odwrócenie się od grzechu, pokutę, zwrócenie się do Chrystusa, gdy ofiarowuje wiarę ewangelii, i powiedzieliśmy, że czasami, nie często, Pismo wspomina zarówno o pokucie, jak i wierze. Innym razem, częściej, wspomina wiarę i pokutę.

Najczęściej jednak wspomina o wierze. Najczęściej Pismo wymienia wiarę jako jedyny warunek zbawienia. Jana 3, 16.

Tak Bóg umiłował świat, że dał swego jedynego syna, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Rzymian 1:16 i 17. Tematyczne stwierdzenie księgi Rzymian.

Nie wstydzę się ewangelii, ponieważ jest ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego, kto wierzy. Najpierw Żydowi, a także Grekowi, bo w niej objawia się sprawiedliwość Boża z wiary w wiarę, jak jest napisane, sprawiedliwi będą żyć z wiary. Rzymian 1:16 i 17.

Powtarzam wersety, na wypadek gdyby ktoś ich nie przeczytał, chciał je zapisać i przegapił. Galacjan 2, 16. Wiemy, że człowiek nie jest usprawiedliwiony z uczynków prawa, ale z wiary w Jezusa Chrystusa, nawet jeśli wierzymy w Chrystusa Jezusa.

Stało się tak, abyśmy zostali usprawiedliwieni przez wiarę w Chrystusa w Chrystusie, a nie przez uczynki prawa, ponieważ przez uczynki prawa żaden człowiek nie będzie

usprawiedliwiony. To jest najbardziej dobitny werset w Biblii o tym, jak usprawiedliwienie nie pochodzi z uczynków, ale z wiary. Trzykrotnie mówi o obu tych prawdach i Efezjan 2:8. Znane oświadczenie jesteście zbawieni łaską przez wiarę, a to zbawienie nie pochodzi od was samych. Jest to dar Boży.

Efezjan 2:8. Pismo Święte czasami wymienia zarówno pokutę, jak i wiarę jako warunki zbawienia, ale częściej wspomina pokutę lub wiarę, zwłaszcza tę drugą, jako jedyny warunek. Pokuta i wiara są rozróżnialne, ale nierozłączne w planie Boga. Nie są tym samym, ale są współzależne, są nierozłączne w działaniu Boga.

Nie są to dwa oddzielne stany, ale dwie strony jednej monety. Tak więc, gdy Pismo Święte wymienia jedynie pokutę lub wiarę jako właściwą odpowiedź na ewangelię, sugeruje to drugą stronę. John Murray w swojej małej popularnej książce, która jest tak pomocna, *Redemption Accomplished and Applied* w sekcji stosowanej, trafia w sedno. Zacytuj pytanie, które zostało omówione, a mianowicie wcześniejsza wiara lub pokuta.

To niepotrzebne pytanie, a obstawanie przy tym, że jedno jest przed drugim, jest daremne. Nie ma priorytetu. Wiara, która jest ku zbawieniu, jest wiarą pokutną, a skruca, która jest ku życiu, jest wierzącą skruchą. To jest godne zapamiętania.

Wiara, która jest ku zbawieniu, jest wiarą pokutującą, wiarą pokutującą, a pokuta, która jest ku życiu, jest wierzącą pokutą. John Murray *Redemption Accomplished and Applied* strona 113. Teologia systematyczna w swoim zreformowanym wyrazie odeszła od Murraya z dużo większym naciskiem na teologię biblijną, na przykład, i lepszą znajomością teologii historycznej, ale jego prace są nadal cenne, solidne i pomocne, stanowiąc wspaniały fundament, na którym można budować.

Pokuta: dalsze rozróżnienie jest konieczne, gdy omawia się zarówno wiarę, jak i pokutę. Oba są sposobami mówienia o początkowym zbawieniu, jak widzieliśmy, ale nie tylko, oba są również sposobami opisywania trwającego zbawienia. Pokuta często mówi o odwróceniu się ludzi od grzechu ku Chrystusowi w zbawieniu.

Bóg łaskawie umożliwia grzesznikom pokutę i zbawienie. Dzieje Apostolskie 11:18, gdy to usłyszeli, zamilkli. Piotr opowiada apostołom o swoim doświadczeniu z Korneliuszem, a oni chwalą Boga, mówiąc, że Bóg udzielił pokuty, co zaowocowało życiem nawet dla pogan.

To była Boża lekcja pogładowa. Dzieje Apostolskie 11:18 były w Starym Testamencie, ale w każdym razie musieli to usłyszeć, aby się tego nauczyć w ten sposób. 2 Tymoteusza 2:24-25 Sługa Pański nie powinien się kłócić, ale powinien być łagodny dla wszystkich.

Gdy mój pastor pokazuje, że nie jest w stanie nauczać i jest cierpliwy, pouczając swoich oponentów z łagodnością, być może Bóg udzieli im skruchy, prowadząc ich do poznania prawdy. 2 Tymoteusza 2:24-25. Inna nazwa tego to ewangeliczna skrucha.

Pokuta ewangeliczna. Właśnie to wymyśliłem, ale takie jest znaczenie. W tych wersetach pokuta jest darem Boga.

Wcześniej cytowaliśmy wersety, które pokazują, że pokuta jest ludzką odpowiedzialnością. Dwa właśnie cytowane pokazują, że pokuta jest darem Bożym. Wow, Bóg dał pokutę poganom. Apostołowie zauważyli zdumiewające wieści Piotra i wiem, że to niezwykle kontekst, Paweł uczy Tymoteusza, aby był cierpliwy wobec ludzi uwikłanych w błąd uwięzionych w błędzie Cierpliwy poucza, być może Bóg da im pokutę, więc obaj wasza pokuta jest darem Bożym, ty ze mną inna nazwa na to to ewangeliczna pokuta jest darem Bożym, pokuta jest również ludzką odpowiedzialnością Mateusza 4:17 Jezus powiedział, jak widzieliśmy, pokutujcie, ponieważ przybliżyło się królestwo niebieskie Mateusza 4:17 Jezus napomina swoich słuchaczy, aby się pokutowali.

2 Koryntian 7:10 Byliśmy już w tym miejscu. Smutek według Boga wywołuje skruchę, która prowadzi do zbawienia bez żalu, natomiast smutek według świata wywołuje śmierć. 2 Samuela 7:10 Czy smutek z powodu grzechu jest dobrym znakiem? Tak, czy jest to pewny znak nawrócenia? Nie, może to być po prostu litowanie się nad sobą. Może to być nawet smutek, prawdziwy, szczerzy smutek z powodu grzechu bez wiary w Pana Jezusa Chrystusa. Skrucha jest początkowa i zbawienna ewangelicznie. Jest również ciągła i uświęcająca, więc rozróżniamy między początkowym zbawiennym odwróceniem się od grzechu, tak zwaną ewangeliczną skruchą. Myślę, że reformatorzy mogli wymyślić to wyrażenie i ciągłą skruchę jako część życia chrześcijańskiego. Rozróżniamy kogoś, kto żałuje, a przychodzi, wiesz, Jezus i wierzący jako część liturgii i czci Boga publicznie i prywatnie żałujący za swoje grzechy, wyznający swoje grzechy każdej niedzieli.

Codzienna pokuta, nawet częściej niż niedziela, jest normalną częścią życia chrześcijańskiego i owocem początkowej pokuty. Chrześcijańska pokuta to inna nazwa, ponieważ jest to wielokrotne odwracanie się od grzechów do Boga z wdzięczności dla Jezusa i pragnienia dalszego chwały Bożej. Chrześcijańska pokuta, ciągła pokuta, to wielokrotne odwracanie się od grzechów do Boga z wdzięczności dla Jezusa i pragnienia uwielbienia Boga. Pokuta jest sposobem życia, w którym chrześcijanie chodzą w duchu i walczą z grzechem każdego dnia. Czasami wierzący potykają się, ale potem żałują, aby postępować właściwie.

Ten proces trwa całe życie, przepraszam. Polega na mówieniu Bogu i prawości tak, a grzesznym myślom, mowie i czynom nie raz i nie, jak przypomina nam Tytus w swoim liście. Nie mam zapisanego fragmentu, ale to mi o tym przypomniało.

Niebezpieczne jest robienie tego typu rzeczy. Tytus 2, ups, myślałem, że ją mam. Tytus 2:11 bo objawiła się łaska Boża, niosąca zbawienie wszystkim ludziom, ucząc nas, abyśmy wyrzekli się bezbożności i światowych namiętności, a żyli sprawiedliwie, wstrzeźliwie, sprawiedliwie i pobożnie w obecnym wieku, oczekując błogostawionej nadziei, objawienia się chwały naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Czego szukam, to powiedzieć nie grzechowi i powiedzieć tak sprawiedliwości. Nie sądzę, żebym to wymyślił w Liście do Tytusa, ale będę kontynuował; przepraszam. Do kościoła w Laodycei, Objawienie 3:19 i 20, Jezus ma słowa nagany i zachęty, tak jak do każdego z kościołów, cytuję, ilekroć kocham, napominam i karzę.

Jesteśmy w Hebrajczyków 12; każdego syna, którego Bóg przyjmuje, karci. Bądźcie więc gorliwi i pokutujcie, oto stoję u drzwi i pukam. Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy, wejdę do niego i będę z nim jadł, a on ze mną.

W tym kontekście nie jest to zaproszenie do ewangelii. Czy można go użyć poza kontekstem ewangelii? Tak. Czy to świetny pomysł? Prawdopodobnie nie.

W tym kontekście wzywa wierzących do pokuty i powrotu do słodkiej społeczności z Nim. Koncepcja chrześcijańskiej pokuty pojawia się w Piśmie Świętym często bez słów pokutować. James Barr w swojej słynnej książce *Biblical Words and Their Meaning* nie jest przewodnikiem dla naszej wiary w swoich własnych przekonaniach, ale jest genialnym uczonym.

Więc korzystamy z jego pism, powiedział nam, abyśmy nie popełniali błędu koncepcyjnego słowa. W tym przypadku, to znaczy, że musisz mieć słowo pokuta lub słowo pokuta, aby mieć błędne pojęcie. To słowo, to pojęcie można wyrazić na wiele sposobów, tak jak w rzeczywistości czyni to pismo.

Koncepcja chrześcijańskiego lub trwającego chrześcijańskiego życia pokuty często pojawia się w Piśmie Świętym bez tych haseł. Efezjan 4:20 do 24, nie tak poznaliście Chrystusa, zakładając, że słyszeliście o Nim i zostaliście przez Niego nauczeni, ponieważ prawda jest w Jezusie. Abyście zrzucili z siebie poprzedni sposób życia, starego człowieka, który ulega zepsuciu przez zwodnicze żądze, a odnowili się w duchu waszego umysłu i przyoblekli nowego człowieka, stworzonego według Boga według Jego obrazu w sprawiedliwości i czystości prawdy.

Obraz ten przedstawia zmianę ubrania; zdjęcie starych dróg to pokuta, a założenie nowych dróg to posłuszeństwo Bogu. Zobacz także Rzymian 6:15 do 23, a nie będziemy się do nich odwoływać. Kolosan 3:5 do 10, Hebrajczyków 3:12 do 15, 1 Piotra 2:1 do 3, 1 Jana 1:8 do 10.

Jeszcze raz dla tych, którzy chcą to zapisać. Zobacz także koncepcję pokuty bez słów pokutować lub pokuta. Rzymian 6:15 do 23, Kolosan 3:5 do 10, Hebrajczyków 3:12 do 15, 1 Piotra 2:1 do 3, 1 Jana 1:8 do 10.

Wiara to wiara w Chrystusa, zaufanie Mu jako Zbawicielowi i uznanie Go za Pana. Biblia naucza, że wiara jest konieczna do zbawienia. Rzeczywiście, według Hebrajczyków 12:11 6 Hebrajczyków 11 6, bez wiary nie można podobać się Bogu, ponieważ ten, kto się do Niego zbliża, musi wierzyć, że On istnieje i że nagradza tych, którzy Go szukają.

świadczy o tym każda część Nowego Testamentu . Jana 14:6, Jezus powiedział: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie.

Dzieje Apostolskie 4:12 to tylko jedno imię dane pod niebem ludziom, przez które możemy być zbawieni. Jest to imię Jezusa Chrystusa. W Rzymianach 10:9 i 10 Paweł cytuje orędzie ze Starego Testamentu, że każdy, kto wzywa, każdy, kto wzywa imienia Pana, będzie zbawiony, i odnosi je do Pana Jezusa Chrystusa.

Każdy, kto wezwie imię Jezusa, będzie zbawiony. Ogólna wiara w Boga nie jest zbawiona w Nowym Testamencie. Konkretna wiara w Chrystusa zbawia.

Jakuba 2:1, jedyny raz obok pierwszego wersetu Jakuba, kiedy Jakub wspomina Jezusa, nie miejcie wiary w naszego chwalebego Pana Jezusa Chrystusa, wraz ze stronniczością. Można przetłumaczyć nasz chwalebny Pan Jezus Chrystus lub Jezus Chrystus Pan chwały. Oba są boskim tytułem Syna Bożego.

Objawienie 14:12, wszystkie te miejsca mówią nam, że trzeba uwierzyć w Jezusa, aby zostać zbawionym. Objawienie 14:12. Oto wezwanie do wytrwałości świętych.

Zaraz po mocnym fragmencie dotyczącym piekła lub wiecznego potępienia. Wow. Oto wezwanie do wytrwałości świętych.

Ci, którzy przestrzegają przykazań Boga i mają wiarę w Jezusa. Właściwie, to mówi o wytrwałości w wierze w Chrystusa, nie tylko wyznając Go raz na zawsze, ale kontynuując wiarę w kontekście objawienia, nawet gdy cierpi się prześladowania. Pisma przedstawiają wiarę na różne sposoby.

Istnieje wiele opisów wiary w Starym Testamencie, w tym wiara w Pana. Księga Rodzaju 15:6, Abraham uwierzył w Boga i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość, schronienie się w Bogu. Psalm 5:11, zaufanie Mu.

Psalm 9:10, poleganie na Bogu. Psalm 21:7, czekanie na Boga. Psalm 27:14, pokładanie w Nim nadziei.

Psalm 42:5, 42:11 i inne. Co się tu dzieje? Czy to są zupełnie różne rzeczy? Nie, nie. Możemy mieć duże koło, które mówi o wierze w wiarę lub zaufaniu Bogu.

I wszystkie te sposoby wyrażania tego. Dlaczego tak? Po pierwsze, pokazuje piękno pism Starego Testamentu, gdy używa się tak różnorodnego słownictwa. A po drugie, niektóre wyrażenia w kontekście docierają do niektórych lepiej niż inne wyrażenia w innych kontekstach, takich jak ten.

Nawet podczas tych wykładów dotyczących informacji, myślałem przez 40 lat, że nauczyłem się rzeczy, ponieważ wcześniej nie patrzyłem na nie w ten sposób. Chłopie, to ma nawet większy sens, niż myślałem, albo wow, to jest takie jasne. Ten fragment Pisma jest tak piękny.

Teraz mogę to lepiej wyjaśnić. Nie żartuję. To wydarzyło się podczas tych godzin spędzonych razem, podczas tych wykładów.

Bóg jest więc łaskawy dla swego ludu i wyjaśnia ewangelię, w tym przypadku konieczność wiary, na wiele sposobów, aby zaspokoić nasze potrzeby. Tak samo jest w Nowym Testamencie. Istnieje wiele różnych sposobów mówienia o wierze.

Sama Ewangelia Jana mówi o wierze głównie jako o wierzeniu, 99 lub 100 razy w zależności od wariantu tekstu, to dużo razy, ale także jako o wierzeniu w Jezusa. Po prostu wierz, okej? Wierząc w Chrystusa. Wierząc w imię Jezusa, Jana 1:12. Wierząc w niego, Jana 3:16. Wierząc w jego słowo, 4:50. Przyjmując Chrystusa, Jana 1:12. Nie oznacza to niczego innego niż wiara w niego.

Przyjmując jego świadectwo, Jana 3:33. Przychodząc do niego, Jana 6:35. Przychodzenie do niego jest zdefiniowane w Jana 6:35, gdzie Jezus kontrastuje, to złe słowo, pokazuje jako synonimiczne, przychodzenie do niego i wiara w niego. Jestem chlebem życia. Przepraszam.

Ja jestem chlebem życia, powiedział Jezus. Kto przychodzi do mnie, nie będzie łaknął. A kto we mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie.

W następujących wersetych czasami wspomina się o wierze, ale mówi się też, że przychodzi do mnie. Wszystko, co dał mi Ojciec, przyjdzie do mnie. Każdego, kto do mnie przyszedł, nie wyrzucę w ten sposób.

Oznacza to wiarę w Jezusa. To sposób mówienia o wierze w Chrystusa, zbawczej wierze w Chrystusa. W istocie, powszechne użycie abide lub remain lub continue, czasownika meno w Jana 15:4-7, jest innym sposobem mówienia o wierze w Chrystusa w sposób ciągły w tamtym czasie.

Tradycyjne ruchy teraz bardziej w kierunku systematyki, a tradycyjna analiza wiary po reformacji jest pomocna. Wiara obejmuje notitia, assensus i fiducia. Notitia oznacza wiedzę.

Wiara wiąże się z wiedzą. Aby wierzyć, konieczna jest pewna ilość wiedzy. Trzeba usłyszeć przesłanie ewangelii.

Rzymian 10:17, wiara przychodzi przez słuchanie i słuchanie słowa o Chrystusie. W tym przesłaniu jest potrzeba zbawienia, fakty śmierci i zmartwychwstania Jezusa, lub minimalnie, przynajmniej jego śmierci, i potrzeba zbawczej wiary. To jest wiedza, notitia.

Assensus oznacza, jak sama nazwa wskazuje, zgodę. Aby zostać zbawionym, trzeba się zgodzić z faktami ewangelii. Są profesorowie Nowego Testamentu, którzy zapamiętali Nowy Testament w języku greckim, ale wierzą w niego bardzo mało, a może wcale.

Najbardziej wpływowy badacz Nowego Testamentu XX wieku, Rudolf Bultmann, był geniuszem. Wykuł tekst na pamięć w taki sposób. Zaprzeczał każdej głównej doktrynie z wyjątkiem istnienia Boga.

Och, Jezus był człowiekiem i umarł, ale nie zmartwychwstał. Nie powróci. Nie ma nieba i piekła, i tak dalej, i tak dalej.

Wiara, nie tylko w zbawczej wierze, nie tylko obejmuje wiedzę, ale i zgodę. Znajomość faktów jest konieczna, ale niewystarczająca. Trzeba je zaakceptować jako prawdę Bożą.

Fiducia oznacza zaufanie, jak powiernik. Fiducia oznacza zaufanie. Nawet zgadzanie się z faktami ewangelii jest niewystarczające.

Marcin Luter powiedział, że znałem fakty. Zgodziłem się z nimi. Ale nie zostałem zbawiony, dopóki nie odpocząłem w Jezusie, jak lubi mawiać mój pastor, ponieważ osobiście zaufałem Chrystusowi jako swojemu Panu i Zbawicielowi.

Trzeba osobiście zaufać Chrystusowi jako Panu i Zbawicielowi, o czym właśnie powiedziałem, aby zostać zbawionym. Ponownie, mam tu trochę niepokoju. Powinniśmy pamiętać, że nie są to trzy kroki do zbawczej wiary, ale trzy aspekty zbawczej wiary.

Co z tobą w tych krokach, Peterson? Jestem nerwowy w związku z czterema krokami do życia wiecznego. Pokutuj, przyjmij, uwierz. Nie, nie.

Nie tak przedstawia się ewangelię. Obawiam się, że przywracanie zbawienia ludzkiej pracy nie jest słuszne. Czy nie istnieje coś takiego jak łatwa wiara? Jasne, że istnieje.

I dlatego dokładnie wyjaśniamy ewangelię. Potrzeba, aby człowiek szczerze wierzył. I nie osładzamy ewangelii i nie sprawiamy, że jest to po prostu prośba do Jezusa, aby przyszedł do twojego serca bez żadnego innego wyjaśnienia.

Nie jest to dobry pomysł. Ale nie dajemy też siedmiu kroków, o mój Boże, to mnie irytuje. To nie są kroki i nigdy nie miały nimi być.

Są to sposoby analizowania tego, co oznacza pełna wiara. Czy są konieczne w przedstawianiu ewangelii? Nie. Ale na pewno podajesz fakty i zachęcasz ludzi do zaufania Chrystusowi.

I w ten sposób domniemana jest zgoda. Wiedza, zgoda, zaufanie. Notitia, assensus, fiducia.

Moja łacina ma włoski odcień, ponieważ uczyłem się średniowiecznej teologii na studiach doktoranckich u rzymskokatolickiego mnicha, który miał szereg stopni naukowych na wyciągnięcie ręki od Rzymu, w tym doktorat. Powiedział, że kiedy spotykali się na zajęciach, studenci przychodzili z wielu krajów i musiałam uczyć po łacinie. Ale to było we Włoszech, więc to był włoski, łacina, i skończę z tą sprawą.

Podkreślamy potrzebę wychwalania Chrystusa w Jego zbawczym dziele jako przedmiotu zbawczej wiary. Jediną podstawą zbawienia jest Jezus ukrzyżowany w miejsce grzeszników. John Stott jest stanowczy w swojej wspaniałej książce, przez wielu uważanej za jego największe dzieło, *The Cross Chrystusa*, strony 202-203.

Stott powiedział, że substytucja nie jest teorią zadośćuczynienia, ani nawet dodatkowym obrazem, który ma zająć jego miejsce jako opcja obok innych obrazów. Jest raczej esencją każdego obrazu i sercem samego zadośćuczynienia. Jest to ważne, aby wychwalać Chrystusa jako obiekt, jedyny obiekt zbawczej wiary.

To jest ważne, ponieważ wiara jest tak dobra, jak jej przedmiot. Wielka wiara w niegodne przedmioty jest nie tylko nie na miejscu, ale czasami tragiczna. Pomyśl o masakrze w Jonestown w 1978 r., kiedy setki ludzi, to mnie wkurza, biedni ludzie i mniejszości, po prostu mnie wkurzają.

Nienawidzę złej teologii w ten sposób, ponieważ rani ludzi. O mój Boże, wysyła ludzi do piekła. Nie nienawidzę jej dostawców, ale nienawidzę ich przestania.

Setki ludzi popełniło masowe samobójstwo na polecenie przywódcy sekty Jima Jonesa w Gujanie. Niestety, ci ludzie mieli wielką wiarę w Jonesa, a ich błędna wiara kosztowała ich życie. Małe dzieci piły miksturę, truciznę.

Luther słusznie powiedział, że Luther jest taką postacią. Wiem, że miał wulgarny język i wiem, że przesadza, ale chłopcze, jego rzeczy są tak zapadające w pamięć. Powiedział, że odrobina wiary w Jezusa zbawia ze względu na to, kim Jezus jest i co uczynił.

Wielka wiara w niegodne przedmioty nie zbawia. Nie zalecamy małej wiary, tylko małą wiarę, ale rozumiem jego punkt widzenia. Chodzi o to, że Jezus jest przedmiotem zbawczej wiary.

Paweł jest naszym godnym zaufania przewodnikiem, Rzymian 10:17. Wiara pochodzi z tego, co się słyszy, a to, co się słyszy, pochodzi z przesłania o Chrystusie. Muszę się upewnić, że omówimy tutaj temat, o którym nie sądzę, abym wyraźnie napisał.

Wcześniej rozróżniliśmy początkową ewangeliczną pokutę od ciągłej pokuty w życiu chrześcijan. Ewangeliczna pokuta, chrześcijańska pokuta, jak to nazywam. Podobnie rozróżniamy początkową zbawczą wiarę od ciągłej wiary.

Kiedy cytowaliśmy fragmenty przedstawiające wiarę jako jedyny warunek zbawienia, Jana 3:16, Rzymian 1:16 i 17, Galacjan 2:16, Efezjan 2:8, Jana 3:16, Rzymian 1:16, 17, Galacjan 2:16, Efezjan 2:8, podkreślaliśmy znaczenie początkowej zbawczej wiary. Teraz potwierdzamy, że wiara jest również kluczową częścią trwającego życia chrześcijan. Wiara jest początkowa i zbawcza, i trwa przez całe życie.

Jest to początkowe i zbawcze, i jest to dożywotnie. Ponieważ nie jesteśmy zbawieni tylko przez wiarę raz na zawsze, żyjemy również wiarą każdego dnia naszego życia. Jesteśmy zbawieni przez początkową wiarę.

Żyjemy wiarą trwającą lub wiarą chrześcijańską, jak sądzę, moglibyśmy to nazwać. 2 Koryntian 5, 6 i 7, zawsze jesteśmy pewni i wiemy, że dopóki jesteśmy w domu w ciele, jesteśmy z dala od Pana. On rozważa bycie żywym i oddzielenie od bezpośredniej obecności Chrystusa w niebie, i rozważa bycie nieobecny w ciele, umierającym i obecnym z Panem w naszej niematerialnej części, naszej duszy lub duchu.

Zawsze jesteśmy pewni siebie i wiemy, że niezależnie od tego, czy jesteśmy w domu w ciele, czy poza nim, dopóki jesteśmy w domu w ciele, jesteśmy z dala od Pana. Spróbujmy tego jeszcze raz. Zawsze jesteśmy pewni siebie i wiemy, że dopóki jesteśmy w domu w ciele, jesteśmy z dala od Pana.

Bo chodzimy wiarą, a nie widzeniem. 2 Koryntian 5:6 i 7, Paweł używa powszechnego starotestamentowego obrazu. To uniwersalny ludzki obraz chodzenia jako metafora życia, chodzenia krok po kroku z Bogiem.

Nie możemy Go zobaczyć. 1 Piotra 1 mówi o tym dwa razy. Nie widzimy Go, ale radujemy się w Nim, pełni chwały.

Chociaż teraz go nie widzisz, kochasz go, mówi Piotr. To prawda, ale my go nie widzimy. To znaczy, chodzimy wiarą.

Życie chrześcijańskie jest przeżywane przez wiarę, a nie przez widzenie w uwielbionym Zbawicielu. A co powiesz na Galacjan 2:20? Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem, zjednoczony z Chrystusem, uczestnicząc w Jego śmierci, i już nie żyję. Znaczenie jest przede mną samego, ale Chrystus żyje we mnie.

Życie, które teraz żyję w ciele, żyję wiarą w Syna Bożego, który mnie umiłował i oddał za mnie samego siebie. Gdybyś miał zapamiętać tylko 12 wersetów, to mógłby być jeden z nich. Ojej, ciepło, ewangelikalizm, błogosławieństwo, zachęta do życia wiarą.

Galacjan 2:20. Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem i już nie ja żyję, ale żyje we mnie Chrystus. Życie, które teraz żyję w ciele, żyję w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał za mnie samego siebie.

Tak jak pokuta jest początkowa i trwająca całe życie, tak wiara jest początkowa i zbawienna, a także jest dożywotnią wiarą chrześcijańską. Drugi List do Tesaloniczan 1, 3. Zawsze powinniśmy dziękować Bogu za was, bracia, i słusznie, ponieważ wiara wasza kwitnie, a miłość każdego z was do siebie nawzajem wzrasta. Wiara wasza kwitnie.

2 Tesaloniczan 1:3. Podobnie jak pokuta, wiara jest zarówno darem Boga, jak i odpowiedzialnością istot ludzkich. Czy widzisz tu pewne wzorce? Jasne, że tak. Jasne, że tak.

To piękne. Nauka Biblii w tym względzie jest symetryczna. Jest jasna.

To jest proste i pomocne. Nigdy nie krytykuję Biblii, ale nie każda doktryna jest taka, ponieważ nie mamy wszystkiego, co chcielibyśmy mieć, a czasami musimy wstępnie poskładać wszystko do kupy, ale mamy całkiem niezły obraz w tej dziedzinie. Pokuta jest darem Boga.

Pamiętaj, aby nie popełnić błędu słowno-pojęciowego. Przepraszam. Tak, skrucha jest darem Boga.

Wiara jest również darem Boga. Nie zawsze mamy słowo wiara, ale mamy koncepcję. Dzieje Apostolskie 13:48.

Gdy poganie usłyszeli, że Paweł i Barnaba odwrócili się od Żydów, aby głosić poganom, radowali się i czcili słowo Pańskie, a wszyscy, którzy zostali wybrani do

życia wiecznego, uwierzyli. Boże powołanie do życia wiecznego, jego faktycznie wieczne wybranie ich, zaowocowało ich wiarą w Chrystusa, tak jak został przedstawiony w ewangelii. Dzieje Apostolskie 13:48.

W tym sensie Bóg daje dar wiary. Jana 6, 35 i 44. Ja jestem chlebem życia, powiedział im Jezus; nikt, kto przychodzi do mnie, to znaczy wierzy we mnie, jak widzieliśmy, nigdy nie będzie głodny, a nikt, kto we mnie wierzy, nigdy nie będzie już spragniony.

Tak, to właśnie tam to zobaczyliśmy. Nikt nie może przyjść do mnie, jeśli Ojciec, który mnie posłał, go nie pociągnie, a ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Po raz kolejny, przyjście do Jezusa jest równoznaczne z wiarą w Jezusa.

Jana 6, 35. Nikt nie może przyjść do mnie i nikt nie może uwierzyć we mnie, jeśli Ojciec, który mnie posłał, go nie pociągnie. Paweł nie używa słowa, Jan nie używa słowa powołanie w sposób, w jaki robi to Paweł, ale koncepcje się pokrywają.

Przyciąganie Jana jest podobne do powołania Pawła. Nikt nie może przyjść do mnie, nie może uwierzyć we mnie, jeśli Ojciec, który mnie posłał, nie pociągnie go, nie powoła. To znaczy, Bóg daje dar wiary w tym sensie, że ci, których Bóg pociąga, ci, których Bóg powołuje, przychodzą, wierzą.

Bóg jest dobry dla grzeszników, dając nam wszystko, czego potrzebujemy. Aha, więc to wszystko jest od Boga, a my nie mamy nic do roboty, prawda? Błąd. Tak jak pokuta jest zarówno darem Boga, jak i naszą odpowiedzialnością, tak samo jest z wiarą.

Wiara jest darem Boga, ale jest też odpowiedzialnością człowieka. Wiele tekstów Nowego Testamentu to potwierdza. Mateusz 8:26.

Jezus rzekł do nich: Czemu się boicie, małej wiary? Wtedy wstał i zgromił wiatry i morze, i nastąpiła wielka cisza. Mateusza 8:26. Jana 8:24.

Powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich, bo jeśli nie uwierzycie, że Ja jestem, pomrzecie w grzechach swoich. Jana 8:24. Jezus do swoich żydowskich przeciwników.

Chłopak, oni go ścigają. O, mój Boże. Wiemy, kim jest nasz Ojciec, mówią.

O mój Boże. Bultmann się mylił. Ludzie z pierwszego wieku, głupi ludzie na farmach, rozumieli, że dziewicze narodziny nie zdarzają się codziennie.

Mit o Nie, to nie jest mit. To był cud, a ludzie w niego nie uwierzyli. Żartujesz? Nie.

Wiem, jak Maryja zaszła w ciążę, a przywódcy żydowscy rzucili to Jezusowi w twarz. Maryja znosiła wiele w tym względzie. Przypuszczam, że Józef również.

Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony. Ty i twój dom, Dzieje Apostolskie 16:31. Rzymian 10:2-4.

Ponieważ Izraelici nie znają sprawiedliwości Bożej i próbowali ustanowić własną sprawiedliwość, nie poddali się sprawiedliwości Bożej. Albowiem Chrystus jest końcem zakonu ku sprawiedliwości dla każdego, kto wierzy. Rzymian 10:2-4.

Co powinniśmy powiedzieć na te cudowne prawdy? Wierzący odpowiadają z wdzięcznością Bogu za Jego dobre dary zbawczej wiary i ewangelicznej skruchy. Dziękujemy Mu za nawrócenie nas, za odwrócenie nas od grzechu do Chrystusa, jak jest to oferowane w ewangelii. Zwracamy się do Niego o łaskę, która nas wzmocni, abyśmy mogli żyć życiem skruchy i wiary.

Staramy się również dzielić dobrą nowiną z innymi, aby mogli poznać Jezusa i nowy sposób życia, który On oferuje. Przywódcy światowych kościołów dobrze to uchwycili, pisząc w Lausanne Covenant, online na www.lausanne.org. Treść slash covenant slash, po prostu przejdź do Lausanne Covenant i możesz ją zdobyć.

LOZANNA. Cytat : my, członkowie kościoła Jezusa Chrystusa z ponad 150 krajów, chwalimy Boga za jego wielkie zbawienie. Wierzymy, że ewangelia jest dobrą nowiną Boga dla całego świata i jesteśmy zdeterminowani przez Jego łaskę, aby przestrzegać nakazu Chrystusa, głosić ją całej ludzkości i czynić uczniów z każdego narodu.

Twierdzimy, że jest tylko jeden zbawiciel i tylko jedna ewangelia. Uznajemy, że każdy ma pewną wiedzę o Bogu poprzez Jego ogólne objawienie w naturze, ale zaprzeczamy, że może to nas zbawić, ponieważ ludzie tłumią prawdę przez swoją niesprawiedliwość. Rzymian 1, cytat.

Odrzucamy również jako uwłaczający Chrystusowi i ewangelii wszelki synkretyzm łączenia religii i dialogu, co oznacza, że Chrystus przemawia jednakowo przez wszystkie religie i ideologie. Raczej głoszenie Jezusa jako zbawiciela świata oznacza głoszenie Bożej miłości do świata grzeszników i zapraszanie wszystkich do odpowiadania Mu jako zbawicielowi i panu w szczerym osobistym zaangażowaniu pokuty i wiary. Wow, to jest takie cudowne.

Chwała Panu. Och, wiem, że powiem, że dobrzy ludzie. Nie potrafię ocenić, jak bardzo są ewangeliczni, skoro mówią, o nie, nigdy nie usłyszą tam o Jezusie, więc muszą być inne sposoby.

Przepraszam, ludzie ze 150 krajów na całym świecie wierzą w Biblię i tworzą przymierze. Jan rozpoczął tam prawdziwy punkt przywództwa dzięki swojemu

jasnemu myśleniu i pisaniu, swojej zdrowej teologii i swojej pokorze, aby tworzyć takie oświadczenia. Ale nie tylko on i był konsensus w tych kwestiach.

Kilka punktów, o których musimy pomyśleć: skrucha jest darem Boga. Skrucha jest naszą odpowiedzialnością.

Więc jak to wpływa na naszą ewangelię? Och, wpływa na nią bardzo mocno. Kiedy głosimy ewangelię, nie ufamy wolnej woli ludzi, aby wybrali Boga. Ufamy Bogu, że będzie działał przez Ducha Świętego, aby dać im dar wiary i pokuty.

Czy to jest ewangelia? Nie, ewangelia to wierzyć. Ewangelia to żałować. I ufamy, że Pan będzie działał przez swoje słowo tak, jak będzie działał w życiu słuchaczy.

Tak więc w ten sposób moja zreformowana teologia pobudza ewangelizację, ponieważ Bóg ma tam swoich ludzi i użyje swojego słowa, aby przyprowadzić swoich ludzi do siebie. Och, czasami nas zaskakuje, a wszyscy prawdopodobnie znamy ludzi, którzy odeszli, i powiedzieliśmy, że była tak cudowną osobą i tak dobrą osobą pod wieloma względami. Jestem tak smutny, że nigdy nie uwierzyła w Jezusa, mimo że usłyszała ewangelię.

A innym razem, powiemy, jeśli jesteśmy szczerzy, mój Boże, Pan uratował tego gościa. Jakim był łobuzem. Och, jaki grzesznik.

Bóg ma poczucie humoru, Bóg nas zaskakuje, jest święty i sprawiedliwy. I nie, nie rozumiemy wszystkiego o Panu i Jego drogach. Istnieje problem dotyczący nawrócenia, pokuty i wiary, ponieważ wpływa to na populację świata.

To jest problem dzisiaj. Liberalne teologie są pluralistyczne. Wszystkie teologie i wszystkie filozofie prowadzą do Boga.

Czasami robią wyjątki dla okropnych kultów. Okropnych kultów, które znęcają się nad ludźmi. Tak czy inaczej, to jest pluralizm.

Wszystkie drogi prowadzą do Boga. Niestety, według mnie ewangelicy nie zgadzają się. Jednomyślnie odrzucają uniwersalizm, pogląd, że każdy jest zbawiony, i jednomyślnie odrzucają pluralizm, wszystkie religie prowadzą do Boga, ale nie zgadzają się co do tego, zgadzają się również, że śmierć i zmartwychwstanie Jezusa są jedyną drogą do Boga, ale nie zgadzają się co do tego, czy każdy musi usłyszeć ewangelię, aby zostać zbawionym.

To jest rozróżnienie. Pluralizm, wszystkie drogi prowadzą do Boga. Inkluzywizm, Jezus jest jedynym zbawicielem, ale możesz być zbawiony bez słuchania ewangelii.

Ekskluzywizm, nie wiem, skąd się wzięły te terminy, ale jeśli dasz psu złą sławę, to go wyliżą. Ekskluzywizm, a nawet gorzej, restryktywizm, cóż, brzmi to pięknie, uczy cię, że nie tylko Jezus jest jedynym zbawicielem, ale musisz w niego wierzyć, aby zostać zbawionym. Zanim zapomnę i wyjaśnię dalej, Christopher Morgan, dziekan School of Christian Ministries na California Baptist University, i ja współredagowaliśmy książkę; naprawdę, ciążyła nam na sercach.

Wiara rodzi się, gdy słyszymy odpowiedź na inkluzywizm. Traktujemy naszych wierzących inkluzywistycznych braci i siostry, a oni właśnie tacy są: współwyznawcami. Traktujemy ich dobrze, cytujemy ich pisma, przedstawiamy ich pięć głównych argumentów, uznając, że nie każdy z nich używa wszystkich tych argumentów, a niektórzy są lepsi od innych, i odpowiadamy na nich, nie tylko my, mamy ekspertów, którzy robią te rzeczy, ekspertów w tych różnych dziedzinach, mamy pozytywne prezentacje ewangelii i tak dalej oraz badania w tym kierunku. Wiara rodzi się, gdy słyszymy odpowiedź na inkluzywizm.

InterVarsity Press, łatwo było podpisać kontrakt na tę książkę, ponieważ rozmawiałem z moim redaktorem w InterVarsity, Andym Lepoe, i powiedziałem: Andy, masz kilka dobrych książek o inkluzywizmie; myślę, że nadszedł czas, abyś wydał jedną o ekskluzywizmie. Tak, dla ich dobra, nie popierali drugiej, ale chcieli przedstawić obie strony, więc było łatwo. Tak czy inaczej, inkluzywiści i ekskluzywiści są zjednoczeni w odrzuceniu pluralizmu, a to jest ważne, okej? To jest inna ewangelia, to nie jest żadna ewangelia, prawda? I uniwersalizm, pogląd, że wszyscy zostaną zbawieni.

Zgadzą się również, że Jezus, śmierć i zmartwychwstanie są konieczne do zbawienia i nikt nigdy nie zostanie zbawiony bez Jezusa, śmierci i zmartwychwstania. Jednak zgadzają się co do ontologii. Ontologicznie Jezus musiał umrzeć i zmartwychwstać, aby kogokolwiek zbawić, ale nie zgadzają się co do epistemologii i tego, co trzeba wiedzieć, aby zostać zbawionym.

Epistemologicznie, mówią inkluzywiści, i robią to na różne sposoby, ale generalnie, możesz być zbawiony, szukając Boga poprzez ogólne objawienie. Niektórzy mówią, że możesz, niektórzy, że nie możesz, jasne? Ale oni sięgają do Rzymian 1 i mówią, Rzymian 1 nie mówi, że nie możesz być zbawiony w ten sposób. Cóż, nie wiem, jak blisko musisz się znaleźć, żeby to powiedzieć.

Z pewnością nie mówi, że możesz być zbawiony w ten sposób, i mówi, że ci, którzy otrzymują objawienie Boga w stworzeniu, są bez wymówki. Rzymian 10 mówi, że wiara przychodzi przez słuchanie w Chrystusie. Więc to nie jest dobry argument dla mnie, ale mimo to, oni tak mówią. Mówią również, i znowu, lepsi ewangeliczni inkluzywiści nie używają tego argumentu, jasne? Ponieważ trąci pluralizmem, ale to nie jest pluralizm.

To kolejna forma inkluzywizmu. Mówią, że Bóg jest miłosierny i kochający itd. i pragnie, aby wszyscy zostali zbawieni, co jest prawdą, ale nie jest to tak sformułowane w Piśmie Świętym, i znowu, wielu inkluzywistów odrzuca ten pogląd. To jest jak inkluzywizm religii świata.

Każda osoba, która szczerze szuka Boga w granicach hinduizmu, buddyzmu, buddyzmu lub islamu, aby wymienić wielką trójkę, będzie miała zastosowanie do niej śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, bez jej wiedzy. Morgan i ja stanowczo, ale z szacunkiem, stanowczo nie zgadzamy się z tym interesem, podobnie jak wielu inkluzywistów. Nie zgadzamy się również z tym ogólnym argumentem objawienia i innymi, które są przedstawiane.

Po prostu się nie zgadzamy. Nie po prostu się nie zgadzamy; zdecydowanie się nie zgadzamy w oparciu o naukę Pisma Świętego. Mówisz, że to nakłada ogromny ciężar na kościół, aby wszędzie głosić ewangelię.

Amen. Po współredagowaniu tej książki, starannie sprawdziłem Transworld Radio i zacząłem symboliczne miesięczne wsparcie, ponieważ transmitują ewangelię Pana Jezusa Chrystusa, prawdziwą ewangelię, do każdego zakątka globu, do ludzi, którym rządy nie pozwalają oficjalnie słuchać ewangelii itd. I wysyłają nawet radia, a całe plemiona ludzi zbierają się razem, a całe grupy ludzi zbierają się w piwnicy domu.

To ekscytujące. Transworld Radio, niektórzy moi przyjaciele mówią, cóż, nie jest zreformowane. Cóż, głosi prawdziwą ewangelię.

Robi to na całym świecie. A jak to się nazywa? Niektóre programy są przeznaczone dla kobiet. Czy to Rachel's Children? Coś w tym stylu.

Na całym świecie kobiety są wykorzystywane. Jasne? W niektórych kontekstach zadziwiająco wykorzystywane. Kobiety poznały Jezusa jako Pana i Zbawiciela poprzez ewangelię w pudełku, radio i usługę Transworld Radio.

Więc zapisz mnie jako niepoprawnego ekskluzywistę. Ludzie muszą usłyszeć ewangelię Jezusa, aby zostać zbawionymi. Tak, ontologicznie, jest on jedynym Zbawicielem, ale epistemologicznie, czy Bóg może objawić się gdzieś bezpośrednio na wyspie bez? Oczywiście, że może.

Ale jak powiedział Jim Packer, nie mamy prawa oczekiwać tego na podstawie nauk Biblii w żadnym konkretnym przypadku. Więc postępujemy tak, jakby musieli usłyszeć ewangelię, ponieważ według naszej najlepszej wiedzy, muszą. W naszym następnym wykładzie zajmiemy się ważną doktryną usprawiedliwienia.

To jest dr Robert Peterson i jego nauka o zbawieniu. To jest sesja numer 11, Konwersja.

